

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2013. évi április hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bántalmazás hivatalos eljárásban büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve és társa ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. évi április hó 5. napján kihirdetett 4.B.514/2008/40. számú **ítéletét megváltoztatja**, I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat 10 /tíz/ hónap börtönbüntetésre í t é l i.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 /kettő/ évre felfüggeszti.

Az I.r. vádlott köteles az államnak 28.455.- /Huszonnyolcezer-négyszázötvenöt/ Ft-ot felhívásra megfizetni, míg a fennmaradó 16.700.- /Tizenhatezer-hétszáz/ Ft-ot az állam viseli.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 4.B.2008/40.szám alatti ítéletében két vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ügyész által II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vonatkozásában bejelentett fellebbezést a fellebbviteli főügyészség visszavonta, így esetében az első fokú ítélet jogerőre emelkedett, ezért e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. A megyei bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 226.§ /1/ bekezdése szerint minősülő 2 rb bántalmazás hivatalos eljárásban büntetében és a Btk. 170.§ /1/ bekezdése szerint minősülő testi sértés vétségében.

Ezért halmazati büntetésül 350 napi, napi tételenként 800 Ft, összesen 280.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő

átváltoztatásáról meg nem fizetése esetére és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész I.rendű vádlott neve I. r. vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett, míg I. r. vádlott és védője részben felmentés, részben enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyész által bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartva, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabását indítványozta. Hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a megállapított tényállás összhangban áll az iratok tartalmával és téves ténybeli következtetést sem tartalmaz. A tényállás 1. pontját annyiban indítványozta csak kiegészíteni, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott **sértett** sértettet legfeljebb kis erővel rúgta meg, amellyel sérülést nem okozott. Álláspontja szerint az első fokú bíróság helyesen következtetett a tényállás alapján az I. r. vádlott bűnösségére és nem tévedett a cselekmények minősítését illetően sem. A büntetés kiszabása során azonban a bűnösségi körülményeket nem teljes körűen gyűjtötte össze, illetve azokat nem súlyuknak megfelelően értékelte. Utalt e körben arra, hogy az I. r. vádlott büntetlen előéletét enyhítő körülményként értékelni nem lehet, hiszen ez esetében alkalmazási feltétel volt, ugyanakkor súlyosító körülményként kell figyelembe venni a többszörös halmazatot, valamint azt, hogy a vádlott cselekménye alkalmas volt arra, hogy a vagyon elleni bűncselekmény sértettjeiben a rendőrséggel szembeni bizalmat nagymértékben megingassa. Hivatkozott mindemellett arra is, hogy az első fokú bíróság még az általa feltárt bünteteskiszabási tényezők között sem említett olyat, amely az enyhítő szakasz alkalmazását indokolná. Végül indítványt tett a bűnügyi költség korrekciójára is rámutatva, hogy 16.700 Ft szakértői díj a felmentéssel érintett II.rendű vádlott neve II. r. vádlotthoz köthető, így annak megfizetésére I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat nem lehet kötelezni.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen a fellebbezést elsősorban felmentés, másodsorban a pénzbüntetés enyhítése, harmadlagosan az első fokú ítélet helybenhagyása érdekében tartotta fenn. Hivatkozott arra, hogy az első fokú ítéleti tényállás iratellenes és téves ténybeli következtetéseket tartalmaz, lényegében azonban a védő a megyei bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadta, amikor kifogásolta, hogy a vádlott végig következetes és az azt alátámasztó rendőrtanúk vallomása helyett a szavahihetőnek nem nevezhető és orvosszakértőileg alá nem támasztható sértetti vallomásokra alapította a tényállást. A másodlagos fellebbezési kérelemhez kapcsolódóan, mint nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni a jelentős időmúlást, kedvező parancsnoki jellemzést és azt, hogy a vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Mindezek alapján a fellebbviteli

főügyesség álláspontjával szemben lehetőséget látott az enyhítő szakasz alkalmazására, ezen belül az első fokon meghatározott pénzbüntetés mértékének mérséklésére úgy a napi tételek számát, mint az egy napi tétel összegét tekintve is.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott csatlakozott védőjéhez. Hivatkozott emellett arra, hogy a bűncselekményt nem követte el, a sértettek bosszúból jelentették fel.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 348.§ /1/ és a 349 § /1/ bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartásával megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Beszerzett és tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megállapításához szükséges volt. A rendelkezésre álló bizonyítékokat ítéletében bemutatta, számot adva azok értékeléséről is. A tényállás 1. pontját illetően a rendőr társak nem tettek a vádlottra terhelő tartalmú nyilatkozatot, emellett védelmi oldalról eltérően magyarázható, értékelhető a sértettek vallomása is. Ezen bizonyítékokon túl azonban rendelkezésre állt **sértett 2.** és **sértett 3.,** a rablási cselekmények sértettjeinek tanúvallomása is. Ezen vallomások esetében nem merült fel olyan körülmény, amely miatt azokat el kellett volna vetni. Ez utóbbi két tanú elfogulatlan, meggyőző vallomása pedig mindenben alátámasztotta a sértett, valamint **tanú 1.** és **tanú 2.** vallomását. Pontos leírást adtak az elkövető személyéről, beleértve testmagasságát, testalkatát, amely teljesen egyeztethető volt a vádlottal, így annak a lehetősége is kizárt, hogy valaki mással összetévesztették. Mindezek alapján nem tévedett a bíróság, amikor a tényállás 1. pontját ezen utóbbi vallomásokra alapította.

A tényállás 2. pontját illetően a vádlottra terhelő sértetti vallomás állt szemben I.rendű vádlott neve tagadásával. A bíróságnak ezért első sorban azt kellett vizsgálnia, hogy az ügyben beszerzett orvosszakértői vélemény megállapításai mennyiben megfelleltethetők, vetíthetők a sértetti előadásra. Ez alapján megállapítható volt, hogy a szakértő lényegében leigazolta a sértett előadását. Ebből adódóan kihallgatott hallomástanúk, - a sértett közeli hozzátartozói és **tanú 1.** - esetében sem lehet olyan mérvű elfogultságra hivatkozni, amely vallomásaik valóság alapját alapjaiban megkérdőjelezné. Ezért a megyei bíróság ez esetben is a bizonyítékok okszerű, logikus értékelésével, mérlegelésével állapította meg a tényállást. Ettől eltérő, a vádlott vallomására alapított tényállás csak a bizonyítékok felülmérlegelése következtében lenne megállapítható. Ez pedig az első fokú bíróság Be-szerű bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenysége mellett a másodfokú eljárásban nem megengedett.

A megyei bíróság által megállapított tényállás megalapozott, azt a Be. 352.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján csak azzal kell kiegészíteni a fellebbviteli főügyészség indítványának is megfelelően az 1. tényállási pontban, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott rúgása legfeljebb kis erővel történt, mely így sérülést nem okozott.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az első fokú bíróság az I. r. vádlott bűnösségére. Helyes a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése és az ehhez fűzött indokolás is. Az I. r. vádlott tényállásban írt magatartása semmiképpen nem illeszthető a Rendőrségi Szolgálati Szabályzat és egyéb a belső működést szabályozó normák közé. A megbilincselte sértettek nem tanúsítottak olyan magatartást, amely az ilyen jellegű rendőri fellépést indokolta volna. A megyei bíróság tehát az eset körülményeiből megfelelően vonta le azt a következtetést, hogy az I. r. vádlott jogellenesen cselekedett úgy a tényállás 1., mint 2. pontjában írt magatartása kifejtésekor.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket nagyrészt feltárta. Osztva a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakat, az ítélet tábla az enyhítő körülmények köréből mellőzi a büntetlen előéletre utalást, hiszen, mint rendőrnek a büntetlen előélet alkalmazási feltétele volt. Ugyanakkor valóban további súlyosító körülményként kell értékelni a három bűncselekmény halmazát. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a vádlott az 1. pontban írt bűncselekményt T. központjában, jó látási viszonyok között számos rendőr társa és kívülállók jelenlétében hajtotta végre, mindezzel a rendőri testületről kialakult képet rendkívüli módon rontva. Az első fokú bíróság nem adott számot ítéletében arról, hogy mi indokolta, mi tette lehetővé az enyhítő szakasz alkalmazását, de illet az adott bűnösségi körülmények közt az ítélet tábla sem talált, ezért úgy ítélte meg, hogy jelen ügyben a büntetést csak az adott törvényi keretek közt lehet kiszabni, a megyei bíróság által alkalmazott pénzbüntetés nem jöhet szóba.

Mindezek alapján az első fokú ítéletet a Be. 372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta és a 2 hónaptól, - a halmazatra figyelemmel - 4 év 5 hónapi tételkereteken belül 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte. A vádlott esetében lehetőséget látott arra, hogy a büntetési célok a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhetők, ezért a börtönbüntetés végrehajtását a Btk. 89.§ /1/ és /3/ bekezdése szerint, a törvényi minimumban meghatározott próbaidőre felfüggesztette.

Ugyancsak egyetértett az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészségnek a bűnügyi költség korrekciójára tett indítványával is. A rendelkezésre álló iratokból valóban az állapítható meg, hogy az egyik orvossalakértői vélemény beszerzésére lényegében **sértettnek** az előállítását követően szerzett sérülései kapcsán került sor, mely a jogerősen felmentett II.rendű vádlott neve II. r. vádlotthoz köthető, így a 16.700 Ft

szakértői díjat a Be.338.§-ára figyelemmel a Be. 339.§ /1/ bekezdése alapján az állam viseli.

Tekintve, hogy az ítélet további rendelkezései törvényesek, az ítélet tábla egyebekben a megyei bíróság ítéletét I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2013. április 9. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 4.B.514/2008/40. számú ítéletének meg nem változtatott része 2013. április hó 9. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztet részében végrehajtható.

Győr, 2013. április hó 9. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó